

ἡ δ' ἐμπροσθοφυλακὴ τῶν σατραπῶν, ὑπερβαλοῦσα τελευταίους τινὰς λόφους, εὗρεν αἴφνης ἀντικρὺ αὐτῆς τοὺς πολεμίους εἰς τὸ πεδῖον καταβαίνοντας. Ἄλλ' ἅμα αἱ πρῶται τῶν ἀργυρασπίδων τάξεις κατεῖδον τὴν λάμπην τῶν χρυσῶν ὄπλων τοῦ ἀντιπάλου ἀγῆματος καὶ τοὺς πύργους τῶν ἐλεφάντων καὶ τὰς πορφύρας δι' ὧν ἐκοσμοῦντο τὰ θηρία εἰς μάχην ἀγόμενα, ἐπιστήσασαι διὰ μᾶς τὴν πορείαν καὶ τὰ ὄπλα πρὸς τὴν γῆν ἐρείσασαι, ἐβόησαν ὅτι δὲν προχωροῦσι βῆμα, ἐὰν δὲν προσέλθῃ ὁ στρατηγός. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Εὐμένης διέταξε ν' ἀνακομίσωσιν αὐτὸν δρομαίως πρὸς τὰ ἔμπροσθ' αἰ προφθάσας καὶ ἀποκαλύψας τὰς ἐκατέρωθεν αὐλαίας τοῦ φορείου προέτεινε τὴν δεξιὰν χαιρετίζων τοὺς συναγωνιστάς. Οἱ δέ, ἅμα εἶδον αὐτόν, εὐθύς ἀσπασάμενοι μακεδονιστὶ τῇ φωνῇ ἀνύψωσαν τὰς ἀσπίδας καὶ ἐπεκρότησαν διὰ τῶν σαρισῶν καὶ ἡλάλαξαν, προκαλούμενοι ἤδη τοὺς πολεμίους, διότι ἔχουσι παρόντα τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁ Εὐμένης παρευθὺς, ἄνω καὶ κάτω κομιζόμενος, παρέταξε τὸν στρατὸν ὡς ἐπὶ μάχην, ὥστε ὁ Ἀντίγονος, ὅστις ἀκούσας ἐκεῖνον νοσοῦντα ἐπήρχετο βέβαιος νὰ καταβάλῃ τοὺς λοιποὺς εὐχερῶς, ἰδὼν νῦν ἀπροσδοκῆτως τὴν θαυμαστὴν ταύτην διάταξιν ἐξεπλάγη μετ' ὀλίγον ὁμως, παρατηρήσας ἐπιμελέστερον διέκρινε τὸ φορεῖον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κέρατος εἰς τὸ ἄλλο μεταφερόμενόν, καὶ τότε γελάσας μεγάλη τῇ φωνῇ, καθὼς συνήθιζεν, εἶπε πρὸς τοὺς φίλους· «Τοῦτο λοιπὸν τὸ φορεῖον εἶναι τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἐπιτηδείως ἀντεπεξῆλθε καθ' ἡμῶν», καὶ διέταξεν εὐθύς νὰ ἀπαγάγωσιν ὀπίσω τὴν δύναμιν καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ στρατοπεδεύσωσι. Μετὰ τινὰς ἡμέρας μάλιστα ἠθέλησε νὰ ἐκχωρήσῃ ὅλως ἐκ τῆς Περσίδος εἰς Γαβινηνὴν τῆς Σουσιανῆς, χώραν πλουσίαν ἐν ἡ ἡδύνατο νὰ διαχειμάσῃ κοινῶν προχείρως μετὰ τοῦ ἐν Σούσοις ἔτι διατρίβοντος Σελεύκου. Ἀλλὰ τοῦ Εὐμένουσ νοήσαντος τὸ βούλευμα καὶ ἐπιχειρήσαντος νὰ κόψῃ τὴν δίοδον τοῦ ἀντιπάλου συνέβη ἐντεῦθεν σύγκρουσις μεγάλη καὶ πεισματώδης. Ἡ τοῦ Ἀντιγόνου δύναμις ἦτο καθυπερτετέρα τῆς τοῦ Εὐμένουσ· οὐδὲν ἦττον ὁ ἀγὼν ἀπέβη ἄκριτος, διότι ἐκάτεροι ἠναγκάσθησαν νὰ καταλίπωσι τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Καὶ ἀπέβαλε μὲν ὁ Ἀντίγονος πολὺ πλείονας ἀνδρας ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τὸν Εὐμένην τοσοῦτον ἐξησθῆνησαν ὥστε οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνταχθῇ εἰς τὴν ἐκεῖνου ὑποχώρησιν, ἀπελθόντος ἤδη ἀνενοχλήτως αὐτῆς εἰς Μηδίαν, ἐνῶ ὁ Εὐμένης ἔμεινε νὰ διαχειμάσῃ εἰς Γαβινηνὴν.

Ἐνταῦθα παρελθόντος τοῦ κινδύνου ἠλατῶθη αὐτῆς τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ Εὐμένουσ ἀξίωμα· ὁ στρατὸς παρεδόθη εἰς πολλὴν βίου ἀκολασίαν· τὰ δὲ διάφορα αὐτοῦ σώματα ἐπὶ τοσοῦτον διεσκεδάσθησαν, ὥστε τινὰ ἐξ αὐτῶν κατήνησαν ν' ἀπέχωσιν ἀπ' ἀλλήλων ὁδὸν ἡμερῶν ἕξ. Ὁ Ἀντίγονος ἐμάνθανε ταῦτα πάντα καὶ ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἀφροσύνην τῶν ἀναπάλων, ἐπιπίπτων ἐν μέσῳ χειμῶν κατ' αὐτῶν ἀδοκῆτως. Ἡ χώρα τῆς Μηδίας ἐν ἡ οὗτος ἐστάθμευεν ἀπειχεν ἀπὸ τῆς Γαβινηνῆς ἐν ἡ διέτριβον οἱ πολέμοι, διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ, τῆς παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους διερχομένης, σταθμοὺς 25· ἀλλὰ πρὸ τοῦ ὄρους ἐξαπλοῦται πεδῖον εὐρὺ ἀδενδρον, ἀνυδρον, ἀκατοίκητον, ἀληθῆς ἐρημία. Διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπεφάσιεν ὁ Ἀντίγονος νὰ πορευθῇ, διότι δι' αὐτῆς ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν χώραν τῶν πολεμίων ἐντὸς 8 μόνον ἡμερῶν καὶ νὰ κατατροπώσῃ αὐτοὺς πρὶν λάβωσι καιρὸν νὰ συναθροισθῶσιν.

Ἐπὶ τούτῳ παρηγγέλθησαν τὰ στρατεύματα νὰ εἶναι ἔτοιμα πρὸς ἀνάξεν, νὰ παρασκευάσωσι δέκα ἡμερῶν τροφὰς διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ τοὺς ἵππους καὶ νὰ προμηθευθῶσι 10.000 ἀσκούς ποσίμου ὕδατος. Ἡ κοινὴ γνώμη ἦτο ὅτι μέλλουσι νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Ἀρμενίαν, ὅτε αἴφνης περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου 317 κατῆλθον εἰς τὴν ἐρημον. Ἴνα μὴ κατανοηθῶσι δὲ ἐπερχόμενοι, διετάχθησαν νὰ μὴ καίωσι πυρὰ κατὰ τὰς νυκτερινὰς στρατοπεδείας, εἰ καὶ τοσοῦτον ψυχρὰς οὐσας διὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. Καὶ ἐπορεύθησαν